

ZVONČEK

LIST S PODOBAMI ZA MLADINO

LETO 36 • ŠTEV. 2
OKTOBER 1934

Naša mladina v teh težkih dneh

Ob smrti viteškega kralja

Kako nas je presunilo, ko smo zvedeli o umoru našega preljubega kralja. Vsa država se je odela v žalost. Ko sem se zjutraj zbudila, mi je bilo prvo vprašanje: »Ali so res umorili našega dobrega kralja?« To se mi je zdelo nekaj nemogočega. Toda bila je resnica. Ko sem prišla v mesto, so že na hišah plapolale namesto trobojnic črne zastave. Tudi nekatere izložbe so bile okrašene s slikami našega vladarja, odetimi v črnino. Vsa srca so bila žalostna in potrta. Vsem je bilo hudo nad izgubo našega dobrega kralja Aleksandra. Njegov prestol je zasedel njegov prvorojenec, Nj. Vel. kralj Peter II. Že v mladostnih letih bo moral delati in skrbeti za svojo državo Jugoslavijo. Ker pa naš novi kralj Peter II. še ni polnoleten, je prevzel kraljeve posle njegov stric knez Pavle. Razen njega bosta vodila našo državo tudi dva ministra in kraljica Marija.

Preden pa je kralj Aleksander odpotoval v Marseille, je poslal svojega prvorojenca v London. Ločitev je bila težka, kakor da je kralj Aleksander že takrat slutil, da bo moral kmalu zapustiti velike stvari svojemu sinčku Peterčku. Kmalu nato je kralj Aleksander odpotoval na Francosko. Z mogočno vojno ladjo »Dubrovnik« se je odpeljal po morju v пристanišče Marseille. Sedel je v avtomobil s francoskim zunanjim ministrom Barthoujem. Komaj je bil kakih deset minut na francoskih tleh, že ga je zadela krogla zlobnega atentatorja. Krogla pa je zadela tudi Barthouja.

Kraljeve zadnje besede so bile: »Čuvajte mi Jugoslavijo!« Nato je izdihnil svojo blago, viteško dušo.

»Dubrovnik« je pripeljal našega kralja nazaj — toda mrtvega. V četrtek, 18. okt. so položili njegovo truplo v grobnico Karađorđevićev na Oplencu. Zadnje besede velikega kralja pa naj vedno nosi v srcu vsak Jugoslovan.

Nevenka Podgornikova